

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun, Nadejda Toma,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Mihail Tomița, de avocatul Igor Șcheau și inculpatul Cojocaru Veaceslav, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 18 august 2020, în privința inculpaților

Iuzu Mihail XXXXXX;

Cazan Petru XXXXXX;

Cojocaru Veaceslav XXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 10.06.2016 – 18.01.2019,
instanța de apel: 06.02.2019 – 18.08.2020,
instanța de recurs: 22.10.2020 – 25.01.2021.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 18 ianuarie 2019, Iuzu Mihail a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că *nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.*

Cojocaru Veaceslav a fost condamnat în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 3 ani.

Cazan Petru a fost condamnat în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Cojocaru V., intenționat, înțelegând și conștientizând urmările social-periculoase ale faptelor sale, în perioada lunii aprilie 2013 - 21 mai 2013, în or. XXXXX, acționând coordonat și împreună cu Cazan P. și Iuzu M., urmărind un scop unic de a primi bani ce nu li se cuvin, susținând că au influență asupra ofițerului de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție XXXXX, V. Gîrbu, care efectuează urmărirea penală și procurorilor din Procuratura raionului XXXXX care conduc urmărirea penală pe cauza penală nr. 2013230088, de învinuire a lui Midor I. în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, au pretins de la Midor I. bani în sumă de 2500 de euro, pentru ei înșiși, însă afirmând că pentru funcționarii menționați și pentru determinarea acestora de a nu-l atrage la răspundere penală pe Midor I. și a clasa cauza penală menționată, adică în scopul de a-i face să îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiunile lor de serviciu, sumă de bani care, în scopurile menționate, la data de 21 mai 2013, aflându-se în orașul XXXXX, a primit-o de la Midor I., sub controlul organului de urmărire penală.

Instanța a reținut că inculpatul Cojocaru V. a pledat nevinovat și a declarat că la sfârșitul lunii martie 2013 a avut un conflict cu frații Midor. A fost pornită o cauză penală în care Midor I. avea calitatea de bănuț, iar el de parte vătămată. Pentru a-l ierta, Midor I. i-a propus 1000 euro, iar el a cerut 3500 euro. Ulterior au convenit asupra sumei de 2500 euro. S-au întâlnit în fața sediului Pazei de Stat Filiala XXXXX și Midor I. i-a transmis 2500 euro, iar el i-a spus că va depune o cerere privind restituirea prejudiciului. La primirea banilor a fost reținut de către colaboratorii CNA și el a predat benevol suma de 2500 euro. Inculpatul Iuzu M. nu a participat la discuțiile cu Midor I. Inculpatul Cazan P. a participat la discuția lui cu Midor I. în bar, iar din suma de 2500 euro acestuia nu-i revenea nimic.

Inculpatul Cazan P. nu a recunoscut vina și a relatat că nu a participat la discuția dintre Midor I. și Cojocaru V. Astfel, Midor I. ruga să fie iertat, iar Cojocaru V. spunea că se va gândi. Nu cunoaște dacă aceștia au ajuns la careva înțelegere și nu a știut că Cojocaru V. a cerut de la Midor I. 2500 euro. Nu poate explica de ce Midor I. spune că el a participat la discuția referitor la împăcare. Nu a cerut de la Midor I. bani pentru el sau pentru Cojocaru V. și nu știe dacă din suma de 2500 euro îi revenea ceva și lui. Careva influență asupra lui Iuzu M. nu are.

Cu toate că inculpații Cojocaru V. și Cazan P. nu au recunoscut vina, vinovăția lor în săvârșirea infracțiunii incriminate se demonstrează prin probele administrate.

Astfel, martorul Midor I. a comunicat că în luna martie 2012, noaptea, la stația de alimentare cu petrol a avut loc un conflict cu inculpații Cojocaru V. și Cazan P., în urma căruia a fost reținut pentru 72 ore. Ulterior, s-a întâlnit cu Cojocaru V. și

Cazan P. la poarta lui Revenco M. Inculpații au discutat între ei, apoi Cojocaru V. i-a spus să-i dea 350 euro pentru că i-a rupt hainele, suma dată fiind suficientă pentru a aplana conflictul dintre ei. El a fost de acord să le achite și discuția s-a terminat. Ulterior, l-a telefonat inculpatul Cojocaru V., care i-a spus că 350 euro este o sumă mică și nu-i ușor de închis totul. S-a întâlnit iar cu inculpații Cojocaru V. și Cazan P. și ei i-au spus că nu se face tot așa de ușor, că trebuie de plătit anchetatorul și procurorul. Au cerut 2500 euro – 500 euro pentru ei doi, 1000 euro pentru procuror și 1000 euro pentru Iuzu M., care efectua urmărire penală. A fost chemat la sediul Pazei de Stat, a intrat într-o încăpere unde era Cojocaru V., Cazan P. și **Iuzu M.** Inculpații Cojocaru V. și Cazan P. au zis că **Iuzu M. rezolvă totul**. Convorbirea respectivă a înregistrat-o pe telefonul mobil și s-a adresat la CNA.

Martorul Revenco M. a declarat că este unchiul lui Midor I. și Midor P. Aceștia au avut un conflict cu angajații Pazei de Stat, Cojocaru V. și Cazan P. și au fost reținuți pentru 72 ore. După ceva timp, i-a invitat la o cafea pe Cojocaru V., Cazan P., Midor I. și Midor P., și a rugat inculpații să se împace cu frații Midor. Discuții referitor la sume de bani pentru repararea pagubei materiale sau morale nu au avut loc. Nu s-a discutat nici referitor la influențarea procurorului sau persoanei care instrumenta cauza penală pornită împotriva lui Midor I. A auzit că inculpații au estorcat 2500 euro de la Midor I., pentru a influența procurorul și ofițerul de urmărire penală să claseze cauza penală pornită împotriva acestuia.

Martorul Babenco V. a relatat că efectua urmărirea penală pe cauza de huliganism în care inculpatul Cojocaru V. avea calitatea de parte vătămată, iar bănuți erau frații Midor. Într-o zi, după orele de serviciu, împreună cu inculpatul Cazan P., s-au dus la izvor după apă, unde au venit și inculpații Cojocaru V. **cu Iuzu M.** În timpul discuției, inculpatul Cojocaru V. a spus că s-a împăcat cu bănuții - frații Midor, pretenții nu are și dacă se poate de încetat urmărirea penală. El i-a explicat că art. 287 Cod penal nu prevede împăcarea, însă dacă s-au împăcat, se poate de depus o cerere care va servi ca o circumstanță atenuantă, dar clasarea procesului nu este posibilă. Nu cunoaște ce intenții au avut inculpații Cojocaru V. și Iuzu M. pe acest dosar penal.

Martorul Gîrbu V. a comunicat că a fost pornită o cauză penală de huliganism agravant, iar el efectua urmărirea penală. În una din zilele lunii mai 2013, în biroul s-au prezentat colaboratorii CNA și au ridicat copiile materialelor cauzei penale. Peste câteva zile, cauza a fost retrasă din gestiunea sa și transmisă altui organ de urmărire penală.

Martorul Bejenaru A. a indicat că se afla la serviciu, la Paza de Stat. Ieșind din sediu, a văzut că **inculpații vorbeau cu niște persoane**. Nu a auzit ce discutau, nu s-a apropiat de ei și a intrat înapoi în sediu. Mai târziu au venit niște persoane de la CNA și i-au pus întrebări.

Totodată, circumstanțele cauzei se confirmă și prin:

procesul-verbal de ridicare de la Midor I. a MEMORY STYKE cu înscrierea discuțiilor purtate între el cu niște persoane. Midor I. benevol a predat MEMORY STYKE pentru telefonul mobil LG, cu înscrierea discuțiilor efectuată de către el, purtate între el și inculpații Cojocaru V., Cazan P. și **Iuzu M.**;

procesul-verbal de examinare a MEMORY STYKE, ridicat de la Midor I., prin care se constată că MEMORY STYKE are capacitatea de 2Gb și în memorie au fost depistate două înscrisuri audio în format Wave. File 2 (2013 05 16-1 1 41 46) ASWMLX133431 cu capacitatea de 28.2 Mb. File 3 (2013 05 18-12 4000) ASWMLX133431 cu capacitatea de 35.9 Mb;

stenogramele convorbirilor purtate între Midor I. și inculpații Cojocaru V. și Cazan P., prin care se constată că inculpații Cojocaru V. și Cazan P. au dus convorbiri cu Midor I. referitor la soluționarea cauzei penale în care ultimul a avut calitatea de bănuț și apoi de învinuit;

procesul-verbal de examinare a bancnotelor și fotocopia bancnotelor, prin care se constată că la 21.05.2013, în scopul efectuării măsurii speciale de investigație, controlul transiterii banilor extorcați, au fost utilizați 2500 euro, de către DGT Sud a CNA, din fondul „Cheltuieli speciale”;

procesul-verbal de percheziție a automobilului inculpatului Cojocaru V., prin care se constată că la 21.05.2013, acesta, în mod benevol, a arătat locul unde se aflau 2500 euro preținși de către Cojocaru V. și Cazan P. pentru efectuarea traficului de influență întru soluționarea cazului în care Midor I. avea calitatea de bănuț, apoi de învinuit, fiind transmisă suma acestora de Midor I.;

fotocopiile materialelor cauzei penale nr. 2013230088, potrivit cărora la 29.03.2013 a fost începută urmărirea penală în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, pe faptul săvârșirii huliganismului agravant, Cojocaru V. având calitatea de parte vătămată, iar Midor I. de bănuț și învinuit;

procesul-verbal de ridicare de la Midor I. a unui DVD, cu înregistrarea audio a convorbirilor purtate între el și inculpatul Cojocaru V.;

procesul-verbal de examinare a DVD, ridicat de la Midor I., potrivit căruia DVD R „ACME” cu capacitatea de 4.6 Gb, pe care cu marcher roșu este un scris de mână „21.05.13”, fiind introdus în DVD-rom al Notebook de model HP, a fost depistată o înscrisur audio în format Wave. - File 5 (2013_04_30-11_54) ASWMUX1138221 cu capacitatea de 18.849 Mb., iar din conținut rezultă că este o discuție purtată între două persoane;

stenograma discuțiilor din 21.05.2013, dintre Midor I. și inculpatul Cojocaru V., conform căreia la 21.05.2013, inculpatul Cojocaru V. a dus convorbiri cu Midor I. referitor la soluționarea cauzei penale în care Midor I. a avut calitatea de bănuț, apoi de învinuit și a primit suma de 2500 euro - deci, a fost demonstrat că inculpatul Cojocaru V. la 21.05.2013, a primit de la Midor Iurie C. suma de 2500 euro, întru soluționarea cauzei penale la învinuirea acestuia, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal. Din convorbirile duse rezultă că inculpatul Cojocaru V. îl asigură pe Midor I. că, chiar nu demult, a contactat persoana publică din cadrul IP XXXXX – inculpatul **Iuzu M.** și a discutat referitor la cazul de huliganism agravant. L-a asigurat pe Midor I. că, de îndată, se va duce la persoana publică din cadrul IP XXXXX - inculpatul **Iuzu M.** va scrie totul din nou după care va trebui să vină și Midor I. să schimbe declarațiile și va fi totul bine;

raportul de expertiză nr. 296 din 22.06.2015, planșa fotografică și stenogramele convorbirilor dintre Midor I. și inculpații Cojocaru V. și Cazan P., prin care se constată că pe microcardul de memorie de model „Transcend Micro SD”

capacitatea de 2 Gb, nr. A 655903272, ridicat de la Midor I., la 21.05.2013, se conțin înscrise două fișiere /înregistrări audio/: File 2 (2013 05 16-1 1 41 46) ASWMLX133431 cu capacitatea de 28 897 KB și File 3 (2013 05 18-12-46 00) ASWMLX133431 cu capacitatea de 36 769 KB.

Astfel, inculpații Cojocaru V. și Cazan P. au solicitat de la Midor I. suma de 2500 euro pentru soluționarea cauzei penale de învinuire a ultimului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal. Potrivit convorbirilor duse, inculpații Cojocaru V. și Cazan P. îl asigură pe Midor I. că în cauza penală de huliganism agravant sunt implicați mai mulți factori de decizie și este necesară suma de 2500 euro, din care o parte este pentru inculpați, o parte pentru cei din IP XXXXX și o parte pentru procurorul Babenco. La fel inculpații îl asigură pe Midor I. că ei au influență asupra persoanelor respective și cu suma de 2500 euro se va rezolva cazul în mod favorabil pentru Midor I. Mai mult, inculpații insistă la obținerea de la Midor I. a sumei de 2500 euro, asigurându-l că, odată cu transmiterea acestei sume, el nu va mai avea probleme în cauza penală de huliganism agravant.

Or, conform stenogramei discuțiilor din 21.05.2013, dintre Midor I. și inculpatul Cojocaru V., ultimul a primit de la Midor I. suma de 2500 euro, întru soluționarea cauzei penale la învinuirea lui Midor I. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal. Potrivit convorbirilor duse, inculpatul Cojocaru V. îl asigură pe Midor I. că a contactat persoana publică din cadrul IP XXXXX, inculpatul Iuzu M., și a discutat referitor la cazul de huliganism agravant, că de îndată se va duce la persoana publică din cadrul IP XXXXX, **inculpatul Iuzu M.** și va scrie totul din nou după care va trebui să vină și Midor I. să schimbe declarațiile și va fi totul bine, să nu-și facă griji că, în scurt timp, se va rezolva totul bine. Fraza „*că va depune o cerere despre restituirea prejudiciului*” inculpatul Cojocaru V. nu a rostit-o.

Deci, acțiunile inculpaților Cojocaru V. și Cazan P. se încadrează în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca traficul de influență, adică pretinderea și acceptarea personal, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni săvârșite de două persoane.

La fel și Iuzu M. se învinuiește că în perioada lunii aprilie 2013 - 21 mai 2013, în or. XXXXX, acționând coordonat și împreună cu Cojocaru V. și Cazan P., urmărind un scop unic de a primi bani ce nu li se cuvin, susținând că au influență asupra ofițerului de urmărire penală, din cadrul Inspectoratului de Poliție XXXXX, V. Gîrbu, care efectuează urmărirea penală și procurorilor din Procuratura raionului XXXXX, care conduc urmărirea penală pe cauza penală nr. 2013230088, la învinuirea lui Midor I., în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, au pretins de la Midor I., bani în sumă de 2500 de euro, pentru ei înșiși, însă, afirmând că pentru funcționarii menționați și pentru determinarea acestora de a nu-l atrage la răspundere penală pe Midor I. și a clasa cauza penală menționată, adică în scopul de a-i face să îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiunile lui de serviciu, sumă de bani care în scopurile menționate, la 21 mai 2013, aflându-se în or.

XXXXX, Cojocaru V. a primit-o de la Midor I., sub controlul organului de urmărire penală.

Acțiunile inculpatului Iuzu M. au fost încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane.

Inculpatul Iuzu M. nu a recunoscut vinovăția și a declarat că în anul 2013, deținea funcția de Comisar adjunct, Șef al SUP a IP XXXXX și a fost informat de către unitatea de gardă a inspectoratului de poliție și de către ofițerul de urmărire penală despre incidentul de la stația de alimentare cu petrol „Bemol”, dintre Midor I. și inculpații Cojocaru V. și Cazan P. Nu a discutat cu inculpații Cojocaru V. și Cazan P. referitor la clasarea cazului de huliganism agravant și nici cu Midor I. referitor la acest caz nu a vorbit. Nu a dat careva indicații ofițerului de urmărire penală, Gîrbu V. referitor la cazul de huliganism agravant.

Ori, probele administrate atestă că ***nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*** imputate inculpatului Iuzu M., acesta urmând a fi achitat.

Astfel, în cadrul cercetării judecătorești, ***încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Iuzu M. în baza acestei norme nu și-a găsit confirmare.***

Deci, conform învinuirii, inculpatul Iuzu M., de rînd cu inculpații Cojocaru V. și Cazan P., a pretins și acceptat pentru sine și pentru o altă persoană, de la Midor I., bani în sumă de 2500 euro, susținând că are influență asupra ofițerului de urmărire penală din cadrul Secției Urmărire Penală a IP XXXXX, Gîrbu V. și asupra procurorilor din Procuratura raionului XXXXX, factorii de decizie în cauza penală privind învinuirea lui Midor I. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, pentru a-i determina să nu-l atragă la răspundere penală pe ultimul.

Însă, ofițerul de urmărire penală al Secției Urmărire Penală a IP XXXXX, Gîrbu V., se afla în subordinea nemijlocită a inculpatului Iuzu M., care deținea funcția de Șef al Secției Urmărire Penală a IP XXXXX, adică se afla în raport de șef - subordonat, de colaborare, îndrumare și supraveghere.

Prin urmare, ***chiar și în ipoteza prezenței unor acțiuni din partea inculpatului Iuzu M., acesta nu este subiect al infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece este o persoană publică - șef al Secției Urmărire Penală a IP XXXXX, iar ofițerul de urmărire penală al Secției Urmărire Penală a IP XXXXX, Gîrbu V., se afla în subordinea nemijlocită a inculpatului, adică se afla în raport de șef - subordonat, de colaborare, îndrumare și supraveghere și, în ipoteza unor acțiuni din partea acestuia, atunci ar exista traficul funcției acestuia și nu traficul influenței reale sau presupuse, ce ar întruni componența infracțiunii prevăzute la art. 326 Cod penal.***

Astfel, ***acuzarea nu a prezentat probe ce ar demonstra că au avut loc careva acțiuni din partea inculpatului Iuzu M. și dacă a avut, ca rezultat al acțiunilor acestuia, traficul de influență reală sau presupusă, sau inculpatul și-a traficat funcția.***

Deci, *învinuirea înaintată* inculpatului Iuzu M. de săvârșire a infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal *nu are suport probatoriu și nu este justificată*, iar acesta necesită a fi achitat.

Acuzarea nu a prezentat probe veridice și concludente *în susținerea acușării* aduse inculpatului *de săvârșire a faptei incriminate*.

3. Procurorul în Procuratura Anticorupție Lilian Lungu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Iuzu M. să fie condamnat în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în sfera publică pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că sentința de achitare a inculpatului Iuzu M. este ilegală, neîntemeiată și urmează a fi casată, deoarece instanța de fond nu a analizat în cumul probele prezentate de către acuzare, le-a dat o apreciere eronată, care nu corespunde stării de fapt stabilite la faza de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești.

Or, în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești au fost acumulate și prezentate probe pertinente, concludente, utile și suficiente, care demonstrează fără echivoc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Martorul Midor I. a declarat că la intrare în or. XXXXX s-au oprit la stația PECO „Bemol” să alimenteze cu benzină automobilul cu care se deplasau. Pentelei R., Calalb E. și Midor P. au vrut să intre în sediul PECO să procure bere, iar la intrare s-au întâlnit cu Cazan P., care fuma lângă stația de alimentare cu benzină. Midor P. l-a întrebat dacă se poate de fumat lângă stația de alimentare cu benzină și a primit un răspuns necenzurat și grosolan, din care motiv între ei a pornit o ceartă. El s-a apropiat să-i despartă, dar a fost lovit de câteva ori de Cojocar V., care era cu Cazan P. În urma conflictului, au fost reținuți de colaboratorii Pazei de Stat din XXXXX și au fost duși la IP XXXXX, unde a aflat că Cazan P. și Cojocar V. sunt angajații Pazei de Stat, iar în privința lui și a fratelui său, Midor P., a fost începută urmărirea penală pe art. 287 alin. (3) Cod penal și crede că din motiv că în cadrul conflictului cu Cazan P. ca să se apere pe sine și fratele său, a scos arma traumatică de model „Baikal” care la acel moment era fără cartușe și le-a spus participanților la conflict să se liniștească. Împreună cu fratele său au fost reținuți pe un termen de 72 de ore și, cu toate că, au pledat nevinovați, au fost recunoscuți ca învinuiți și după expirarea a 72 de ore din momentul reținerii au fost eliberați. Peste vreo 2 săptămâni, pe la mijlocul lunii aprilie 2013, la inițiativa lui Cojocar V. și Cazan P. s-a întâlnit cu ei și i-au spus că pot rezolva problema lui cu dosarul, i-au arătat un înscris pe telefon „500 de euro” și i-au dat de înțeles că dacă dă suma dată ei hotărâsc întrebările cu ofițerii de urmărire penală, pentru a nu fi atras la răspundere penală. Le-a spus că o să se gândească, apoi i-a povestit despre cele întâmplate moșului său Revenco M. care, după câte a înțeles din discuție cu el, a vorbit cu un procuror din Procuratura XXXXX și acesta i-a spus că se va examina cazul lui și a fratelui său obiectiv și urmează să se ducă la șeful IP XXXXX să clarifice situația. La 16.05.2013, la solicitarea lui Cojocar V. și Cazan P., s-a întâlnit cu ei în or. XXXXX și ei i-au spus că moșul lui a făcut rău că i-a implicat pe procurori și comisar în această situație, fiindcă deja va trebui 2500 de euro pentru ca să fie clasată urmărirea penală în privința lui și a fratelui său Midor P., deoarece, dacă știu procurorii de acest caz,

trebuie să le transmită și lor o parte din bani, ei deja s-au înțeles cu șeful SUP al IP XXXXX, Iuzu M. care va influența ofițerul de urmărire penală și era să fie necesar numai 1500 de euro, dar, fiindcă sunt la curent și procurorii, atunci vor trebui 2500 de euro, adică 1000 de euro să le dea și lor. I s-a spus că moșul vrea pe degeaba să-l scoată, dar nu se va primi, fiindcă ei s-au întâlnit cu Iuzu M. și au hotărât că 500 de euro le merge lor, 1000 de euro la ofițerii de urmărire penală, concret familii nu au numit, 1000 de euro - procurorilor și, astfel, este necesară suma de 2500 de euro, dacă vrea să iasă basma curată și să nu fie atras la răspundere penală. Le-a spus că nu dispune la moment de așa sumă și are nevoie de timp pentru a o acumula, precum și că nu-i vine a crede că ei nu-l amăgesc, iar drept dovadă că ei pot rezolva întrebarea, i-au organizat întrevvedere cu Iuzu M., șeful SUP al IP XXXXX în sediul Pazei de stat XXXXX la 18.05.2013, unde acesta l-a ocărât pentru faptul că s-a implicat moșul, că dacă se apropia deodată de el, demult totul era să fie rezolvat și că, dacă aduce suma de 2500 de euro, Iuzu M. până vineri, 24.05.2013 totul va hotărî. Cum aduce banii, cum ofițerul de urmărire penală V. Gîrbu, la indicația lui Iuzu M., face propunere de clasare, iar procurorul Babenco V. semnează numai ordonanța de clasare și asta-i tot. L-a întrebat ce garanții are dacă aduce banii că dosarul va fi clasat, la ce Iuzu M. i-a spus că nici un fel de garanții nu are, dar va fi așa cum a spus el. La discuție erau prezenți Iuzu M., Cojocaru V. și Cazan P. După comportament și discuții, a înțeles că ei acționează împreună, adică au convenit între ei pentru a primi banii în sumă de 2500 de euro de la el. Deoarece se consideră nevinovat și nu a făcut ceea ce i se incriminează, precum și văzând că Cojocaru V., Cazan P. și Iuzu M. îl implică în săvârșirea unei infracțiuni și ceea ce fac ei este infracțiune, a decis să se adreseze cu plângere la CNA pentru a-i demasca și atrage la răspundere penală. Discuțiile purtate cu aceștia la 16 și 18 mai 2013 le-a înscris la telefonul său mobil de model „LG” și le-a memorat pe memory stike. La întrevvedere din 18.05.2013, ce a avut loc în sediul Pazei de Stat XXXXX, i-au spus să lase telefonul mobil în coridor și au dat volumul sunetului la televizor mai mare pentru că să nu se înscrie ce discuta cu Cojocaru V., Iuzu M. și Cazan P. La 21.05.2013, după ce a depus plângere la DGT Sud CNA și a fost audiat în calitate de martor, a dat acordul să transmită suma de 2500 de euro sub controlul organului de urmărire penală a DGT Sud a CNA. În prezența lui au fost marcate 5 bancnote a câte 100 de euro fiecare și 4 bancnote de 500 de euro fiecare, de către colaboratorii DGT Sud CNA, cu carioca au scris pe ele „Mita CNA” și le-au prelucrat cu praf special, marcajul fiind invizibil cu ochiul liber. Ulterior, acești bani i-a primit sub semnătură pentru a-i transmite persoanelor ce îi pretind și a plecat spre or. XXXXX. După aceasta s-a deplasat în XXXXX, r-nul XXXXX și de acolo, l-a telefonat pe Cojocaru V. și i-a spus că banii preținși de Cazan P. și Iuzu M., în sumă de 2500 de euro sunt la el, a întrebat unde se întâlnesc să-i transmită banii, iar Cojocaru V. i-a spus că în momentul când ajunge la XXXXX să-l sune și el îi va spune locul întâlnirii. Când a ajuns în or. XXXXX l-a telefonat din nou și acesta i-a spus că trebuie să vină la sediul Pazei de Stat XXXXX. Ajungând la locul indicat, în jurul orelor 12.15, l-a văzut pe Cojocaru V. în fața sediului Pazei de Stat XXXXX, lângă parcare și i-a făcut semn să se oprească. S-a oprit la locul unde se afla Cojocaru V., a ieșit din mașină, s-a salutat și l-a întrebat dacă transmite banii nu o să aibă probleme

cu dosarul penal, dacă va fi precis clasat, fiindcă această sumă este destul de impunătoare, iar Cojocaru V. i-a spus că nu trebuie să se deranjeze că totul va fi bine. L-a întrebat dacă până vineri va fi clasat dosarul și Cojocaru V. i-a spus că mai degrabă că da, el se duce la Iuzu M. și se va hotărî întreabarea. L-a întrebat dacă nu va fi cumva amăgit și Cojocaru V. a spus că ei fac ca totul să fie normal. L-a întrebat pe Cojocaru V. unde-i transmite banii preinși, la ce el i-a spus că poate să-i transmită banii acolo unde se aflau, adică în stradă. El a scos banii în sumă de 2500 de euro marcați anterior de ofițerii CNA și i-a transmis lui Cojocaru V., acesta i-a pus în buzunar la pantalonii cu care era îmbrăcat. În momentul discuției ce o purta cu Cojocaru V., l-a observat și pe Cazan P. care era la vreo 10 m. de ei, lângă sediul Pazei de Stat XXXXX și permanent se uita după el și Cojocaru V. pe întreaga durată a discuției lor. Discuția purtată cu Cojocaru V. la 21.05.2013, vis-a-vis de sediul Pazei de Stat XXXXX, a înscris-o pe telefonul său mobil de model „LG” și ulterior acasă cu ajutorul calculatorului a transcris-o pe disc.

Martorul Gîrbu V., ofițer de urmărire penală în cadrul IP XXXXX, a indicat că, în cadrul cercetărilor, a stabilit că la stația Peco „Bemol” a avut loc un conflict spontan între frații Midor și Cojocaru V., angajat a ÎS „Servicii Pază a MAI” filiala XXXXX și Midor I. l-a amenințat pe acesta cu un pistol de model „Baikal”. Pe faptul dat, el a început urmărirea penală nr. 2013230088 în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, conducător pe această urmărire fiind numit procurorul Babenco V. Frații Midor au fost reținuți pe un termen de 72 ore, conform art. 166 Cod de procedură penală. Pe prezenta cauză, Cojocaru V. este recunoscut ca parte vătămată. El nu a fost influențat de nimeni în cadrul urmăririi penale, careva discuții în acest sens nu au avut loc, despre faptul că s-au cerut careva bani pentru a clasa cauza dată nu a știut.

Martorul Revenco M., moșul lui Midor I., a comunicat că acesta împreună cu fratele acestuia, Midor P. au avut un conflict cu colaboratorii ÎS „Servicii Pază a MAI” Cazan P. și Cojocaru V. La 29.03.2013, nepoții lui au fost reținuți pe 72 ore la IP XXXXX. Pe la începutul lunii mai 2013, el a organizat o întâlnire între nepoții săi cu Cazan P. și Cojocaru V. și i-a rugat să se împace deoarece și nepoții lui au suferit în urma conflictului. Discuții cu privire la restituirea pagubelor, remunerări sau bani nu au avut loc în prezența lui. La 13.05.2013, întâlnindu-se cu nepotul său Midor I., a întrebat ce se mai aude cu cazul lui și a primit răspuns că se rezolvă. La 21.05.2013 a auzit că Cazan P. și Cojocaru V. au fost reținuți pentru că pretindeau bani de la Midor I., amănunte nu cunoaște asupra cazul dat.

Martorul Babenco V., procuror în Procuratura XXXXX, a relatat că, în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, a condus urmărirea penală pe cauza nr. 2013230088, pornită la 29.03.2013 în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, pe faptul huliganismului comis de către Midor P. și Midor I. Îi cunoaște pe Iuzu M., Cojocaru V. și Cazan P. Iuzu M. este șeful Secției urmărire penală a IP XXXXX și deseori conlucrau în cadrul serviciului. Cu Cojocaru V. a făcut cunoștință prin intermediul lui Iuzu M. în anul 2010, la o petrecere. Iuzu M. și Cojocaru V. sunt prieteni buni, dar nu știe de unde se cunosc. Cazan P. este vecin la bloc. Cazan P. și Cojocaru V. sunt prieteni foarte buni și lucrează împreună la IS „Servicii Pază” a MAI în or. XXXXX. În luna aprilie 2013, data nu o ține minte, aflându-se la izvorul de lângă

iazul ce aparține lui Cazan P., s-a întâlnit cu Cojocaru V., care este parte vătămată pe cauza penală 2013230088, acesta i-a reproșat că este citat și audiat de către procurorul Buzilă V. din Procuratura XXXXX, pe marginea plângerii fraților Midor, care afirmă că sunt părți vătămate în cadrul cauzei penale și nu învinuiți. I-a răspuns că așa chestiuni nu discută în afara serviciului, careva consultații nu acordă și implicarea părținoare în cauza penală este inadmisibilă. Peste aproximativ două săptămâni, fiind la același izvor, de el s-au apropiat Iuzu M. cu Cojocaru V., ultimul comunicându-i că careva pretenții ca parte vătămată pe cauza penală nr. 2013230088 nu are față de învinuiți și care ar fi modalitatea de încetare a cauzei penale, el dorea ca să fie ajutați învinuiții Midor. I-a spus lui Cojocaru V. este imposibilă încetarea cauzei penale, deoarece alin. (3) al art. 287 Cod penal nu prevede împăcarea părților, dar dacă dorește, poate depune o cerere că nu are pretenții față de făptași și aceasta va servi ca circumstanță atenuantă la stabilirea pedepsei de către instanța de judecată și, după dorință, această cerere o poate depune la procuratură sau la poliție. I-a spus lui Iuzu M. că acesta ca specialist îi poate explica aceste lucruri lui Cojocaru V., la ce Iuzu M. nu a răspuns nimic. Totodată, le-a zis că cu careva chestiuni de serviciu să nu-l mai deranjeze în timpul său liber, ci să vină oficial la serviciu. La discuție era prezent și Cazan P., care era la izvor când a venit el, iar Cojocaru V. și Iuzu M. au venit împreună, mai târziu, și anume, cu scopul de a se întâlni cu el, deoarece când lua apă Cazan P. a primit un apel telefonic și a spus: „Da, el e aici puteți veni”. Careva discuții referitor la bani sau remunerări pentru a înceta urmărirea penală sau a facilita situația învinuiților Midor nu au avut loc nici cu frații Midor, nici cu Cazan P., Cojocaru V și Iuzu M., nici cu alte persoane, iar careva aluzii sau indici cu privire la aceasta nu a primit de la nimeni. Chiar dacă erau să aibă loc, era să le respingă categoric, deoarece cauza penală, după părerea lui, nu putea fi încetată, iar el nu-și permite astfel de acțiuni, ținând mult la reputația sa de procuror. Conducerea urmăririi penale pe această cauză a efectuat-o în strictă conformitate cu legislația în vigoare. Despre faptul că de către Cazan P., Iuzu M. și Cojocaru V. se solicitau bani pentru a fi încetată urmărirea penală a auzit din presă după reținerea acestora în flagrant.

Martorul Bejenaru A. a indicat că activează la ÎS „Servicii Pază” a MAI filiala XXXXX, în obligațiile lui fiind și întocmirea graficului de serviciu. L-a văzut în sediul lor intrând pe Iuzu M. care s-a dus la biroul șefului Cazan P. Când el a intrat în anticameră să perfecteze niște fotocopii, a auzit televizorul care avea sunetul tare, totodată se auzeau persoane vorbind în biroul lui Cazan P., în esența vorbelor nu a intrat, la un moment a ieșit Cazan P. și l-a întrebat ceva despre serviciu și după ce a răspuns a plecat. Nu știe cine era în biroul lui Cazan P.

Totodată, declarațiile martorilor coroborează cu probele materiale, și anume, procesul-verbal de percheziție în automobilul lui Cojocaru V. de model Fiat Punto, n.î. XXXXX, din care rezultă că Cojocaru V. a predat benevol, indicând locul aflării în automobil, 5 bancnote a câte 100 de euro și 4 bancnote a câte 500 euro, care corespund copiilor bancnotelor marcate de ofițerii CNA, transmiși de către Midor I. sub controlul organului de urmărire penală;

procesul-verbal de ridicare a Memory stike de la Midor I., prin care de la acesta s-a ridicat un memory stike pe care sunt înscrise 2 discuții purtate între niște

persoane ale căror glasuri se aseamănă cu Midor I., Cojocaru V. și Cazan P.; Midor I., Cojocaru V., Cazan P. și Iuzu M.;

procesul-verbal de cercetare a Memory stike ridicat de la Midor I. și anexa stenogramele discuțiilor, potrivit căror discuțiile purtate la 16.05.2013 între Midor I., Cojocaru V. și Cazan P. și la 18.05.2013 între Midor I., Cojocaru V., Cazan P. și Iuzu M. au avut loc în circumstanțele expuse de către Midor I. și au fost înscrise pe memory stike cu capacitatea de 2 Gb;

procesul-verbal de ridicare a DVD-R „Acme” de la Midor I., prin care de la acesta s-a ridicat un DVD-R cu o înscrisoare a discuției purtate între el și Cojocaru V. la 21.05.2013;

procesul-verbal de cercetare a DVD-R „Acme”, ridicat de la Midor I. și anexa stenogramei discuției, conform căror discuția din 21.05.2013 dintre Cojocaru V. și Midor I. a avut loc în circumstanțele descrise de acesta;

fotocopia a 5 bancnote a câte 100 de euro și a 4 bancnote a câte 500 de euro pretinse de către Cazan P., Cojocaru V. și Iuzu M.;

raportul de expertiză tehnico-criminalistică nr. 873-875 din 29.05.2013, că banii depistați în automobilul lui Cojocaru V. la 21.05.2013 în sumă de 2500 de euro sunt autentici și pe ele persistă înscrisoarea Mita CNA și praf fluorescent;

raportul de expertiză fonoscopică nr. 296/2014 din 22.06.2015;

corpurile delictive - 5 bancnote a câte 100 de euro și 4 bancnote a câte 500 de euro; un memory stike de 2Gb cu 2 înscrisoare a 2 discuții purtate între niște persoane ale căror glasuri se aseamănă cu: Midor I., Cojocaru V. și Cazan P.; Midor I., Cojocaru V., Cazan P. și Iuzu M.; un DVD-R „Acme” cu o înscrisoare a discuției purtate între 2 persoane cu glasuri asemănătoare cu a lui Midor I. și Cojocaru V. din 21.05.2013; un DVD Titanium cu înscrisoarele perchezițiilor la locul transiterii banilor și a automobilului Fiat PUNTO, XXXXX ce aparține lui Cojocaru V.;

documente recunoscute și atașate la cauză - fotocopiile materialelor din cauza penală nr. 2013230088; fotocopiile materialelor din dosarul personal la ÎS „Servicii Pază a MAI” a lui Cazan P.; fotocopiile materialelor din dosarul personal la ÎS „Servicii Pază a MAI” a lui Cojocaru V.

Conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Însă, instanța de fond, la pronunțarea sentinței de achitare, nu a analizat în cumul toate probele prezentate de acuzare, dând o apreciere greșită stării de fapt stabilite.

Or, la adoptarea sentinței de achitare, instanța nu a ținut cont de rezultate măsurilor speciale investigații obținute legal și autorizat în cadrul cauzei penale, care conțin înregistrările comunicărilor care au avut loc între Midor I., Cojocaru V. și Cazan P.; Midor I., Cojocaru V., Cazan P. și Iuzu M., la care este anexată stenograma comunicărilor.

Astfel, probele examinate în cadrul cercetării judecătorești indică direct asupra vinovăției inculpatului Iuzu M.

Totodată, evenimentele descrise în învinuire au avut loc, iar consecințele faptelor inculpatului s-au realizat în ordinea descrisă în rechizitoriu și se bazează pe

probele pertinente, concludente și legal obținute din cadrul procesului penal, iar sentința este ilegală și urmează a fi casată.

Mai mult, nerecunoașterea vinei de către inculpatul Iuzu M. este o metodă de apărare, iar declarațiile acestuia sunt irelevante.

3.1. Avocatul Igor Șcheau și inculpatul Cojocaru Veaceslav, la fel, au declarat apeluri, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Apelanții au indicat că doar Midor I. a oferit declarații cu caracter incriminator în privința inculpatului Cojocaru V., iar martorii Gîrbu V., Revenco M., Babenco V. și Bejenaru A. nu au făcut declarații împotriva inculpatului, negând de facto obiectul învinuirii.

Potrivit raportului de expertiză fonoscopică, calitatea înregistrării din fișierul audio File 3 nu este valabilă pentru utilizare în cadrul procesului comparativ pentru identificarea vorbitorilor. Concluziile despre apartenența vocilor din această înregistrare inculpatului Cojocaru V. nu au putut fi formulate datorită calității joase a materialului comparativ.

În timpul reținerii și percheziției corporale și a autovehiculului, inculpatul Cojocaru V. a accentuat că banii în sumă de 2500 euro, pe care i-a primit la 21.05.2013 de la Midor I., constituie compensarea prejudiciului material și moral cauzat lui de către Midor I. prin infracțiunea comisă, în urma negocierii de către acesta cu Midor I., ce se confirmă inclusiv prin declarațiile martorului Revenco M. și inculpatului Cazan P., date în cadrul ședințelor de judecată.

Mai mult, în cadrul urmăririi penale, a fost admisă întreruperea mersului urmăririi penale, prin neprelungirea, contrar legislației procesual-penale, a termenului de urmărire penală în perioada 28.02.2015-24.04.2015, adică pentru o perioadă mai mare de 2 luni, fapt ce afectează legalitatea tuturor acțiunilor procesuale ulterioare efectuate de acuzare.

Pe lângă aceasta, instanța de fond a dat o apreciere greșită probelor administrate.

Potrivit constatării tehnico-științifice și expertizei fonoscopice, nu poate fi stabilit cine sunt vorbitorii în cadrul înregistrărilor prezentate de Midor I., iar ultima înregistrare făcută după adresarea la DGT Sud a CNA și sub controlul angajaților CNA, nefiind autorizată conform art. 132², 132⁸, 132⁹ Cod de procedură penală, urmează a fi considerată nulă ca probă, or, în corespundere cu art. 94 alin. (1) pct. 4), 8) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală, cu excepția organelor de control și altor părți în proces prevăzute la art. 93 alin. (3), cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod.

Or, fiind întrebat în ședința de judecată despre condițiile în care a efectuat înregistrările pe telefonul mobil și modul în care fost copiat conținutul ultimei înregistrări de pe telefonul mobil pe discul prezentat DGT Sud a CNA, Midor I. nu a oferit un răspuns clar. Mai mult, el nu a fost consecvent în declarațiile sale,

indicând la urmărire penală că la pretinderea sumei de bani a participat și Iuzu M., iar în cadrul judecării cauzei a negat categoric acest fapt.

La fel, aspectele privind interiorul locației unde ar fi avut loc discuția care s-ar fi petrecut în incinta ÎS „Paza de Stat” filiala XXXXX se combat și cu rezultatele cercetării la fața locului și audierea angajaților acestei întreprinderi.

Totodată, contrar rigorilor art. 20, 52, 259 Cod de procedură penală, se atestă o întrerupere în termenul de urmărire penală, care a avut loc în următoarele circumstanțe:

Astfel, pe 24.02.2015, ofițerul de urmărire penală Hantea V. a înaintat procurorului Ciudin V. un demers privind prelungirea urmăririi penale la caz pe un termen de până la 30.04.2015.

Prin ordonanța din 24.02.2013 procurorul în cadrul Serviciului Sud al Procuraturii Anticorupție, Ciudin V. dispune prelungirea termenului de urmărire penală în cadrul cauzei penale vizate până pe data de 28.02.2015.

Următorul demers privind prelungirea termenului de urmărire penală la caz a fost înaintat pe 24.04.2018 (adică după 2 luni de la expirarea termenului de urmărire penală), fiind emisă ordonanța de prelungire a termenului de urmărire penală din data de 24.04.2018 până pe 30.06.2015.

Deci, se atestă o întrerupere în termenul de urmărire penală în perioada de timp 25.02.2015-23.04.2015, pentru o perioadă de aproape două luni. Iar datorită întreruperii vizate în cadrul urmăririi penale, toate acțiunile procesuale care au avut loc după data de 24.04.2015, sunt nule, inclusiv expedierea cauzei penale vizate cu rechizitoriu pentru soluționare în prima instanță, ca fiind acțiuni procesuale care au fost efectuate contrar art. 20, 52, 259 Cod de procedură penală. Or, art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală dispune că încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural. Prin urmare, sesizând ilegal instanța de judecată cu judecarea cauzei penale vizate, în pofida întreruperii admise în termenul urmăririi penale, acuzarea a viciat cu nulitate procesuală absolută toate actele procesuale efectuate ulterior datei de 24.04.2015 prin efectele principiului *fructelor pomului otrăvit*, care rezultă din rigorile art. 251 Cod de procedură penală.

Astfel, se impune, ținând cont de rolul controlului legalității acțiunilor organului de urmărire penală, care revine instanței de fond la judecare cauzei penale în primă instanță, ca instanța de judecată să constate întreruperea în termenul urmăririi penale și să constate nulitatea absolută a tuturor acțiunilor și actelor procesuale efectuate după data de 24.04.2015, conform art. 251 alin. (3) Cod de procedură penală, care prevede că nulitatea prevăzută în alin. (2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

În același timp, în condițiile dreptului *la un proces echitabil* instanței de judecată îi revine rolul de a se pronunța pe marginea tuturor alegațiilor părților în proces.

Deci, fiind stabilit și faptul că existența abaterilor procesuale viciază întreg procesul penal și face imposibilă atragerea la răspundere penală a inculpatului Cojocaru V., precum și în condițiile lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile acestuia, se impunea achitarea acestuia, ținând cont de garanțiile de care dispune acesta conform art. 7, 8 Cod de procedură penală, art. 6§1, 7 ale CEDO și practicii CtEDO.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 18 august 2020, apelurile avocatului Igor Șcheau și inculpatului Cojocaru Veaceslav au fost respinse ca nefondate.

Apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Iuzu Mihail a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că **fapta nu a fost săvârșită de inculpat.**

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că martorii Gîrbu V., Babenco V., Revenco M. și Midor I. au confirmat vinovăția inculpaților Cojocaru V. și Cazan P. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Fiind verificate în ansamblu declarațiile fiecărui martor în parte și în coroborare cu alte probe administrate, se atestă **poziția instanței de fond ca fiind una corectă și argumentată privitor la vinovăția inculpaților.**

Totodată, instanța de fond a aplicat eronat normele de drept procesual în privința inculpatului Iuzu M.

Or, temeiul de achitare aplicat de prima instanță, că **nu s-a constatat existența faptei infracțiunii** este unul necorespunzător circumstanțelor cauzei și, în raport cu alte temeiuri menționate, rezultă că acest motiv urmează a fi aplicat în cazurile când nu a avut loc niciuna din circumstanțele incluse în actul de învinuire ca elemente ale infracțiunii.

În asemenea circumstanțe, **faptul** traficului de influență din partea inculpatului Iuzu M., față de organul de urmărire penală și procurorii din Procuratura XXXXX **nu și-a găsit confirmare**, fapt demonstrat și prin declarațiile acestuia din cadrul ședinței de judecată, prin cumulul de probe administrate și exclude concluzia primei instanțe despre inexistența faptului infracțiunii.

Astfel, a fost stabilit că persistă multiple circumstanțe neclarificate de către acuzare care **nu permit instanțelor judecătorești să constate** în afara oricăror dubii **că inculpatul Iuzu M. ar fi săvârșit cu vinovăție fapta penală imputată**, calificată pe art. 362 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Or, suportul probatoriu pe care pune miza acuzarea, este fondat pe probele care atestă existența traficului de influență, adică a constatării faptei care constituie infracțiune, însă nu identifică care acțiuni concrete au fost realizate de către inculpatul Iuzu M., de la cine și în ce mod a pretins, acceptat personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni în comun cu două sau mai multe persoane.

Însă, *în acțiunile sau inacțiunile inculpatului Iuzu M. nu s-au constatat careva din acțiunile prevăzute de componența infracțiunii de trafic de influență* și nu-i poate fi imputată acestuia. Mai mult, nu pot fi luate în considerație argumentele și probele acuzării că Iuzu M. s-ar fi întâlnit cu Cojocaru V. și Cazan P. la izvor, acestea nefiind probe ce ar demonstra vinovăția lui de trafic de influență.

Totodată, referitor la elementul calificativ *pretinderea, acceptarea personal de bani*, se atestă că niciuna din *probele administrate nu demonstrează că inculpatul Iuzu M. ar fi pretins sau acceptat personal sau prin alte persoane careva mijloace bănești*, iar *presupusa discuție care ar fi putut avea loc la izvor, prin sine, nu constituie o încălcare a infracțiunii incriminate și nu poate fi calificată ca fiind o infracțiune*. Însă, în contradicție cu declarațiile lui Cojocaru V. și Cazan P., aceștia au pretins bani și au declarat că i-au primit în contul reparării prejudiciului material și moral, ce contravine declarațiilor lui Midor I. și descifrărilor înregistrărilor convorbirilor purtate, care indică concret că banii pretinși erau în alte scopuri, decât repararea prejudiciului.

Cu referire la elementul calificativ determinarea unui funcționar să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, se atestă că niciuna din probele administrate nu demonstrează că inculpatul Iuzu M. a avut intenția sau a încercat într-o oarecare măsură să influențeze un funcționar public să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, ca inculpatul să obțină din aceasta un careva avantaj.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Mihail Tomița, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, or, instanța de apel, constatând că fapta imputată prin rechizitoriu nu a fost săvârșită de inculpat, urma să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor administrate, apreciate multilateral și obiectiv. Astfel, instanța de apel, la judecarea cauzei, trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului Iuzu M., să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să constate dacă fapta incriminată a fost sau nu săvârșită de către inculpat.

Instanța de apel a analizat și a apreciat selectiv declarațiile martorilor date în instanța de fond, fără a evalua celelalte probe și fără a efectua o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând totalmente probele administrate la caz. Or, într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții și legătura lor cu conținutul altor probe care, în ansamblu, confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Or, instanța de apel nu a apreciat sub toate aspectele complet și obiectiv declarațiile martorului Midor I. de la urmărire penală, cât și ale martorilor Babenco V. și Bejenaru A. care, în coroborare cu alte probe administrate și verificate în cursul

examinării cauzei penale, dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea faptei imputate.

Astfel, nu a fost respectată regula cu privire la aprecierea probelor prevăzută de art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în special, în cazul:

declarațiilor martorului Bejenaru A., că *activează la ÎS „Serviciul Pază de Stat” a MAI filiala XXXXX ..., l-a văzut în sediul lor pe Iuzu M., intrând în biroul șefului Cazan P., la data pe care nu o ține minte, însă, își amintește că, la acel moment, lucra televizorul. Ce persoane mai erau nu-și amintește și nu a atras atenția la ce discutau;*

declarațiilor martorului Babenco V. că, *pe Iuzu Mihail îl cunoaște ca șef SUP, iar Cazan P. i-a fost vecin, Cojocaru V. fiind locuitor al or. XXXXX. În anul 2013 a fost pornită o cauză penală în baza art. 287 Cod penal, în care Cojocaru V. era parte vătămată, martor era Iuzu M., iar bănuți erau frații Midor. Dosarul s-a aflat în gestiunea lui, el conducând urmărirea penală, însă nu cunoaște cine era ofițerul de urmărire penală. Pe parcursul urmăririi penale, Cojocaru V. i-a spus că nu mai are pretenții față de Midor I. și, dacă este posibil, procesul penal să fie încetat pe motivul împăcării părților. I-a explicat că pe astfel de articole legea penală nu prevede împăcarea părților, iar el este în drept să depună o cerere, prin care să se expună dacă are pretenții față de învinuit. La această discuție a asistat și Cazan P., care s-a apropiat împreună cu Cojocaru V. și, în acel timp, s-a apropiat și Iuzu M., careva discuții cu privire la sume bănești nu au avut loc. Discuții pe alte motive de încetare a dosarului nu s-au purtat. După o perioadă scurtă a auzit că Cazan P. și Cojocaru V. au fost reținuți de CNA pentru primirea unei sume bănești. Nu cunoaște dacă la momentul reținerii în flagrant a participat și Iuzu M., însă de la colegii de la CNA a înțeles că erau suspecți Iuzu M., Cazan P. și Cojocaru V. Bani au fost preținși de la unul din frații Midor, care nu cunoaște pentru ce anume au fost preținși și nici cine din cei trei a pretins bani. Iuzu M. deținea funcția de șef SUP, Cojocaru V. activa în cadrul Pazei de Stat, iar Cazan P. nu avea ocupație. Fiind vecin cu Cazan P., au mers la izvor, unde au venit Iuzu M. și Cojocaru V. Ultimul a solicitat încetarea procesului penal, Cazan P. nu a spus nimic. Nu cunoaște de ce Iuzu M. a venit împreună cu Cojocaru V., însă nu s-au înțeles să se vadă. Discuția a fost pornită de Cojocaru V., iar ceilalți nu au întrebat și nu au comentat nimic. Nu cunoaște de ce Cojocaru V. l-a întrebat pe el despre închiderea dosarului și nu pe Iuzu M., care era șeful anchetei. Nu știe nici cine era ofițerul de urmărire penală, presupune că Gîrbu V., însă nu ține minte exact. Cauza a fost retrasă din gestiunea Procuraturii XXXXX și transmisă la Procuratura Cantemir, și nu cunoaște soarta dosarului. Persoanele menționate, doar atunci s-au apropiat și atât;*

declarațiilor martorului Midor I. care, în cadrul urmăririi penale, a declarat că *la 16.05.2013, la solicitarea lui Cojocaru V. și a lui Cazacu P., s-a întâlnit cu ei în or. XXXXX și ei i-au spus că moșul lui a făcut rău că i-a implicat pe procurori și comisar în această situație, fiindcă deja vor trebui 2500 de euro pentru ca să fie clasată urmărirea penală în privința lui și a fratelui său, deoarece, dacă știu*

procurorii de acest caz, trebuie să le transmită și lor o parte din bani, ei deja s-au înțeles cu șeful SUP a IP XXXXX, Iuzu M. care va influența ofițerul de urmărire penală și era să fie necesari numai 1500 de euro, însă, dacă sunt la curent și procurorii, atunci va trebui suma de 2500 de euro, adică 1000 de euro să le dea și lor. I s-a spus că moșul vrea pe degeaba să-l scoată dar nu se va primi, fiindcă ei s-au întâlnit cu Iuzu M. și au hotărât că 500 de euro la merge lor, 1000 de euro - la ofițerii de urmărire penală, concret familii nu au numit, 1000 de euro – procurorilor, fiind necesară suma totală de 2500 de euro dacă vrea să iasă basma curată și să nu fie atras la răspundere penală. Le-a spus că nu dispune la moment de așa sumă și că are nevoie de timp pentru a o acumula și că crede că ei îl amăgesc, iar drept dovadă că ei pot rezolva întrebarea i-au organizat întrevedere cu Iuzu M., șeful SUP a IP XXXXX în sediul Pazei de Stat XXXXX la 18.05.2013, unde acesta l-a ocărit pentru faptul că s-a implicat moșul, că dacă se apropia deodată de el, demult totul era rezolvat și dacă aduce suma de 2500 de euro, Iuzu M. va hotărî totul până vineri, 24.05.2013. Cum aduce banii, ofițerul de urmărire penală, Gîrbu V., la indicația lui Iuzu M., face propunere de clasare, iar procurorul Babenco V. semnează ordonanța de clasare și asta-i tot. L-a întrebat ce garanții are, dacă aduce banii, că dosarul va fi clasat, iar Iuzu M. i-a spus că nici un fel de garanții nu are dar așa va fi cum a spus el. La discuție erau prezenți Iuzu M., Cojocaru V. și Cazan P. După comportament și discuție, a înțeles că ei sunt la un loc, adică au convenit între ei pentru a primi banii în sumă de 2500 de euro de la el. Deoarece, se consideră nevinovat pe cauza instrumentată împotriva lui și nu a făcut ceia ce i se incriminează, mai mult, văzând că Cojocaru V., Cazan P. și Iuzu M. îl implică în săvârșirea unei infracțiuni, a decis să se adreseze cu plângere la CNA, pentru a-i demasca și atrage la răspundere penală. Discuțiile purtate cu aceștia, la 16 și 18 mai 2013, le-a înscris la telefonul său mobil de model LG și le-a memorat pe memory stike. La întrevederea din 18.05.2013, ce a avut loc în sediul Pazei de Stat XXXXX, i-au spus să lase telefonul mobil în coridor și au dat volumul sunetului la televizor mai mare pentru că să nu se înscrie ce discuta cu Cojocaru V., Iuzu M. și Cazan P.;

procesul-verbal de cercetare a Memory stike ridicat de la Midor I. și anexa - stenogramele discuțiilor, din care rezultă că discuțiile purtate la 16.05.2013 între Midor I., Cojocaru V. și Cazan P. și la 18.05.2013 între Midor I., Cojocaru V., Cazan P. și Iuzu M. au avut loc în circumstanțele expuse de către Midor I. și au fost înscrise pe Memory stike cu capacitatea de 2 Gb.

Deci, la adoptarea hotărârii de achitare, instanța de apel nu a ținut cont de rezultate măsurilor speciale de investigații obținute legal și autorizat în cadrul cauzei penale care conțin înregistrările comunicărilor care au avut loc între Midor I., Cojocaru V. și Cazan P.; Midor I., Cojocaru V., Cazan P. și Iuzu M., la care este anexată stenograma comunicărilor.

Or, declarațiile martorului Midor I. date în cadrul urmăririi penale sunt veridice, au fost date nemijlocit după comiterea infracțiunii în cauză, coroborează cu alte probe administrate și prezentate de către acuzare.

Iar, instanța de apel eronat apreciază ca veridice declarațiile martorului Midor I. că inculpatul Iuzu M., prezent în cadrul ședinței de judecată, nu este persoana cu care s-au întâlnit împreună cu el, Cojocaru V. și Cazan P., or, în cadrul urmăririi

penale, martorul Midor I. l-a recunoscut pe Iuzu M. ca persoana care, împreună cu inculpații Cojocaru V. și Cazan P., a extorcat de la el mijloacele bănești în sumă de 2500 de euro. Deci, ansamblul de probe expuse permit acuzării se afirme că vinovăția inculpatului Iuzu M. a fost dovedită pe deplin, deoarece probele prezentate de către acuzare sunt consecutive, nu conțin careva contradicții esențiale și se completează reciproc.

Astfel, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Prin urmare, decizia instanței de apel privind achitarea lui Iuzu M. de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

5.1. Avocatul Igor Șcheau și inculpatul Cojocaru Veaceslav, la fel, au declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenții au invocat că instanța de apel nu s-a expus, în nici un mod, asupra faptului că în cadrul urmăririi penale, doar Midor I. a oferit declarații cu caracter incriminatoriu în privința inculpatului Cojocaru V.

Conform declarațiilor lui Midor I., dar și conform copiilor din materialele cauzei penale nr. 2013230088, rezultă că prin acțiunile lui Midor I. din 28.03.2013, inculpatului Cojocaru V. i-a fost cauzat *prejudiciu material și moral* și, în acest sens, a fost pornită urmărirea penală privind comiterea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal de către Midor I. care, în finalitate, a fost condamnat pentru săvârșirea acestei infracțiuni.

În cadrul urmăririi penale și judecării cauzei, inclusiv în instanța de apel, au fost audiați în calitate de martori Revenco M., Babenco V. și Bejenaru A., însă aceștia nu au oferit declarații cu caracter incriminatoriu în privința inculpatului Cojocaru V., negând *de facto* obiectul învinuirii.

Totodată, în cadrul urmăririi penale, au fost efectuate înregistrări audio, iar Midor I. a pretins că a înregistrat convorbirile care au avut loc cu inculpații, inclusiv cu Cojocaru V. Astfel, organul de urmărire penală a efectuat pe 21.05.2013 ridicarea și examinarea purtătorului material Memory Stick cu capacitatea de 2 GB, care conținea două fișiere audio, pe care se pretinde că ar fi avut loc înregistrarea discuțiilor făcute cu inculpații, fiind întocmite și două stenograme. Ulterior depunerii plângerii la DGT Sud a CNA, pe 21.05.2013, fără a fi autorizată în modul stabilit, de către Midor I., sub controlul organului de urmărire penală, a fost efectuată o altă interceptare a unei pretinse discuții cu inculpatul Cojocaru V., pe care acesta ulterior ar fi înregistrat-o pe un DVD, ridicat de organul de urmărire penală cu stenografierea conținutului înregistrării audio de pe disc. Conform constatărilor făcute prin cercetarea purtătorului informațional Micro SD, s-a stabilit că fișierul

audio File 3 (care conform declarațiilor lui Midor I. ar conține înregistrarea discuției care a avut loc pe data de 18.05.2018 cu toți cei 3 inculpați) are un semnal util mai mic de 3 Db și nu poate fi curățat de pe fonul sunetului de la televizor, iar în rezultatul curățării de distorsiuni se pierde semnalul audio util de pe această înregistrare. Similar, conform concluziilor formulate în cadrul raportului de expertiză fonoscopică, calitatea înregistrării din fișierul audio File 3 menționat supra nu este valabilă pentru utilizare în cadrul procesului examinării comparative pentru identificarea vorbitorilor. Concluziile privind apartenența vocilor din această înregistrare inculpatului Cojocar V. nu au putut fi formulate datorită calității joase a materialului comparativ. Or, nici aceste argumente nu și-au găsit reflectarea în decizia instanței de apel.

În același timp, instanța de apel a omis că în timpul reținerii și percheziției corporale și a autovehiculului, inculpatul Cojocar V. a accentuat că banii în sumă de 2500 euro, pe care i-a primit pe 21.05.2013 de la Midor I., constituie compensarea prejudiciului material și moral cauzat lui de Midor I. prin infracțiunea de huliganism comisă, în urma negocierii de către ei, fapt confirmat și de către martorul Revenco M. și inculpatul Cazan P. în cadrul ședințelor de judecată. Cojocar V. s-a expus amănunțit asupra acestor aspecte, indicând clar locul, modul negocierii reparării prejudiciului vizat, indicând că anume Midor I. a avut această inițiativă.

Astfel, instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor administrate, a ignorat rigorile de drept procesual-penal care dovedesc ilegalitatea procesului penal, ajungând, în mod eronat, la concluzia privind existența infracțiunii în acțiunile inculpatului și condamându-l greșit pe art. 326 Cod penal.

Totodată, în cadrul urmăririi penale, a fost admisă o întrerupere în mersul urmăririi penale, prin neprelungirea contrar legislației procesual-penale, a termenului de urmărire penală, în perioada 28.02.2015-24.04.2015, adică pentru o perioadă mai mare de 2 luni, ce afectează legalitatea tuturor acțiunilor procesuale ulterioare efectuate de acuzare.

Or, contrar rigorilor art. 20, 52, 259 Cod de procedură penală, se atestă o întrerupere în termenul de urmărire penală, care a avut loc în următoarele circumstanțe:

Pe 24.02.2015, ofițerul de urmărire penală Hantea V. a înaintat procurorului Ciudin V. un demers privind prelungirea urmăririi penale la caz pe un termen de până la 30.04.2015.

Prin ordonanța din 24.02.2013 procurorul în cadrul Serviciului Sud al Procuraturii Anticorupție, Ciudin V. dispune prelungirea termenului de urmărire penală în cadrul cauzei penale vizate până pe data de 28.02.2015.

Următorul demers privind prelungirea termenului de urmărire penală la caz a fost înaintat pe 24.04.2018 (adică după 2 luni de la expirarea termenului de urmărire penală), fiind emisă ordonanța de prelungire a termenului de urmărire penală din data de 24.04.2018 până pe 30.06.2015.

Deci, se atestă o întrerupere în termenul de urmărire penală în perioada de timp 25.02.2015-23.04.2015, pentru o perioadă de aproape două luni. Iar datorită întreruperii vizate în cadrul urmăririi penale, toate acțiunile procesuale care au avut loc după data de 24.04.2015, sunt nule, inclusiv expedierea cauzei penale vizate cu

rechizitoriu pentru soluționare în prima instanță, ca fiind acțiuni procesuale care au fost efectuate contrar art. 20, 52, 259 Cod de procedură penală. Or, art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală dispune că încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural. Prin urmare, sesizând ilegal instanța de judecată cu judecarea cauzei penale vizate, în pofida întreruperii admise în termenul urmăririi penale, acuzarea a viciat cu nulitate procesuală absolută toate actele procesuale efectuate ulterior datei de 24.04.2015 prin efectele principiului *fructelor pomului otrăvit*, care rezultă din rigorile art. 251 Cod de procedură penală.

Astfel, se impune, ținând cont de rolul controlului legalității acțiunilor organului de urmărire penală, care revine instanței de fond la judecare cauzei penale în primă instanță, ca instanța de judecată să constate întreruperea în termenul urmăririi penale și să constate nulitatea absolută a tuturor acțiunilor și actelor procesuale efectuate după data de 24.04.2015, conform art. 251 alin. (3) Cod de procedură penală, care prevede că nulitatea prevăzută în alin. (2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

În pofida acestor erori, instanța de apel consideră doar că ar fi vorba despre o eroare tehnică, deși acuzarea nu a solicitat corectarea cărorva erori tehnice. Mai mult, având în vedere faptul că luna februarie în anul 2015 a avut 28 de zile și nicidecum 30, este cert că în speță, *a priori* nu putea fi vorba despre o eroare tehnică, iar procurorul a prelungit termenul de urmărire penală anume până la 28.02.2015 și nicidecum până la 30.04.2015. Or, din motivarea instanței de apel rezultă că termenul de urmărire penală ar fi unul facultativ, acesta poate fi pornit și reluat ori de câte ori dorește și cum dorește organul de urmărire penală, ceea ce este o interpretare absolut eronată, rigorile art. 20 Cod de procedură penală fiind imperative, întreruperea în termenul de urmărire penală nu poate fi admisă. Iar, în speță, aceasta era un impediment în sesizarea instanței de judecată care făcea imposibilă sesizarea instanței, impunând încetarea procesului penal vizat.

Deci, în condițiile *dreptului la un proces echitabil*, instanței de judecată îi revine rolul de a se pronunța pe marginea tuturor alegațiilor părților în proces.

Însă, instanța de apel practic nu s-a expus asupra argumentelor esențiale invocate în apel, ignorând lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile lui Cojocaru V. și existența abaterilor grave de procedură penală care urmau a fi constatate de instanța de apel. Or, prin prisma principiului prezumției nevinovăției și aprecierii juridice a probelor în procesul penal, prevăzute la art. 8, 101 Cod de procedură penală, instanța de apel care efectuează cercetarea judiciară a cauzei penale urmează să examineze argumentele esențiale care dovedesc ori, dimpotrivă, infirmă acuzația penală adusa inculpatului. Folosirea de fraze generale în expunerea asupra apelului apărării nu poate corespunde acestor cerințe și dovedesc încălcarea procedurii examinării apelului, prescrisă la art. 400-419¹ Cod de procedură penală. Or, în apelul declarat, apărarea face referire la probe concrete, argumentând cu trimiterea la

acestea despre elementelor infracțiunii pentru care este judecat penal, invocând mai multe dubii în probatoriul cauzei penale care urmau a fi apreciate în interesele acestui inculpat, a invocat despre impertinența și inadmisibilitatea unor probe din dosar, că prima instanță nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor invocate de apărare în pledoariile scrise în fața primei instanțe, despre existența abaterilor de procedură care, prin prisma art. 251 Cod de procedură penală, viciază însuși sesizarea instanței de judecată și urmau a duce ce puțin la încetarea procesului penal în privința inculpatului Cojocaru V., însă aceste argumente nu au fost examinate și apreciate de instanța de apel. Mai mult, instanța de apel a recurs doar la o trecere în revistă a probatoriului din rechizitoriu și la enumerarea declarațiilor făcute de martori în fața instanței de apel, nefiind efectuată o analiză amănunțită a probelor prin prima argumentelor de fapt și de drept ale cererii de apel, ce echivalează *de facto* cu nesoluționarea apelului.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. În corespundere cu art. 385 alin. (1) pct. 1) - 3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1) și 2), alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

Partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării, nefiind admisă introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

În corespundere cu jurisprudența națională, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) a constatat în descriptiv mai multe motive de achitare a inculpatului Iuzu M., care se contrazic reciproc și generează diferite consecințe juridice, cum ar fi că: *„probele administrate atestă că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii imputate inculpatului Iuzu M..., în cadrul cercetării judecătorești, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Iuzu M. în baza acestei norma nu și-a găsit confirmare..., chiar și în ipoteza prezenței unor acțiuni din partea inculpatului Iuzu M., acesta nu este subiect al infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal..., acuzarea nu a prezentat probe ce ar demonstra că au avut loc careva acțiuni din partea inculpatului Iuzu M..., învinuirea înaintată inculpatului Iuzu M. de săvârșire a infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal nu are suport probatoriu și nu este justificată..., acuzarea nu a prezentat probe veridice și concludente în susținerea acuzării aduse inculpatului de săvârșirea faptei incriminate”*.

Totodată, în situația în care ceilalți inculpați au fost condamnați pentru fapta imputată și lui Iuzu M., a dispus absolut divergent în dispozitiv că inculpatul este achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că: *„nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”*;

b) nu a apreciat fiecare probă administrată pe caz separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în raport cu circumstanțele concrete de fapt și de drept invocate în învinuire, nu a indicat motivele pentru care a respins probele acuzării, în special cele invocate în descriptiv și care conțin referire la acțiunile inculpatului Iuzu M., cum ar fi declarațiile martorilor Midor I., Babenco V. și Bejenaru A., procesul-verbal de ridicare de la Midor I. a MEMORY STYKE, stenograma discuțiilor din 21.05.2013, dintre Midor I. și inculpatul Cojocar V.

Mai mult, concluziile sumare, neclare și divergente că: *„...chiar și în ipoteza prezenței unor acțiuni din partea inculpatului Iuzu M., acesta nu este subiect al infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece este o persoană publică - șef al Secției Urmărire Penală a IP XXXXX, iar ofițerul de urmărire penală al Secției Urmărire Penală a IP XXXXX, Gîrbu V., se afla în subordinea nemijlocită a inculpatului, adică se afla în raport de șef - subordonat, de colaborare, îndrumare și supraveghere și, în ipoteza unor acțiuni din partea acestuia, atunci ar exista traficul funcției acestuia și nu traficul influenței reale sau*

presupuse, ce ar întruni componența infracțiunii prevăzute la art. 326 Cod penal..., acuzarea nu a prezentat probe ce ar demonstra că au avut loc careva acțiuni din partea inculpatului Iuzu M. și dacă a avut, ca rezultat al acțiunilor acestuia, traficul de influență reală sau presupusă, sau inculpatul și-a traficată funcția”, nu corespund criteriilor de drept privind aprecierea probelor și circumstanțelor cauzei prescise în art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeuriile de fapt și de drept care au dus la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenumului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate deoarece, rejudecând cauza potrivit regulilor generale, conform descriptivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) a nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) a constatat în descriptiv mai multe motive de achitare a inculpatului Iuzu M., care se contrazic reciproc și generează diferite consecințe juridice, cum ar fi că: *„faptul traficului de influență din partea inculpatului Iuzu M., nu și-a găsit confirmare..., multiple circumstanțe neclarificate de către acuzare nu permit instanțelor judecătorești să constate în afara oricăror dubii că inculpatul Iuzu M. ar fi săvârșit cu vinovăție fapta penală imputată..., în acțiunile sau inacțiunile inculpatului Iuzu M. nu s-au constatat careva din acțiunile prevăzute de componența infracțiunii de trafic de influență și nu-i poate fi imputată acestuia...,*

niciuna din probele administrate nu demonstrează că inculpatul Iuzu M. ar fi pretins sau acceptat personal sau prin alte persoane careva mijloace bănești..., cu referire la elementul calificativ determinarea unui funcționar să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, se atestă că niciuna din probele administrate nu demonstrează...”.

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpatul este achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că: „**fapta nu a fost săvârșită de inculpat**”;

c) nu a apreciat fiecare probă administrată pe caz separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în raport cu circumstanțele concrete de fapt și de drept invocate în învinuire, nu a indicat motivele pentru care a respins probele acuzării, în special cele invocate în descriptiv și care conțin referire la acțiunile inculpatului Iuzu M., cum ar fi declarațiile martorilor Midor I., Babenco V. și Bejenaru A., procesul-verbal de ridicare de la Midor I. a MEMORY STYKE, stenograma discuțiilor din 21.05.2013, dintre Midor I. și inculpatul Cojocar V.

Pe lângă aceasta, instanța nu a justificat necesitatea cercetării declarațiilor martorilor Midor I., Bejenaru A. și Babenco V. date în cadrul urmăririi penale, nu le-a apreciat în conformitate cu prescripțiile din art. 101 Cod de procedură penală, neindicând dacă le-a admis sau respins.

Mai mult, concluziile sumare că: „**presupusa discuție care ar fi putut avea loc la izvor, prin sine, nu constituie o încălcare a infracțiunii incriminate și nu poate fi calificată ca fiind o infracțiune**”, nu corespund criteriilor de drept privind aprecierea probelor și circumstanțelor cauzei prescrise în art. 101 Cod de procedură penală;

d) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol și repetate în recursurile ordinare, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3., 3.I., 5., 5.I., cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (pct. 3. - 5.I. din decizie);

e) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi cele de la f.d. 56-80, 92, 200, 228-240 vol. I, f.d. 187-188 vol. II.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că instanța de apel nu s-a pronunțat în modul prevăzut de lege asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, și că recursurile ordinare sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs,

se impune soluția admiterii recursurilor ordinare, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Mihail Tomița, de avocatul Igor Șcheau și inculpatul Cojocaru Veaceslav, casează total decizia Curții de Apel Cahul din 18 august 2020, în privința inculpaților Iuzu Mihail XXX, Cazan Petru XXXX și Cojocaru Veaceslav XXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 19 februarie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Nadejda Toma

Victor Boico